

عنوان مقاله:

نگاهی نو به معماری سنتی ایران از ساختمان سبز سنتی دیروز تا ساختمان سبز امروز

محل انتشار:

نخستین کنفرانس ملی ساختمان سبز (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

ناعمه شیرازیان - مشهد نبش هنرستان ۱۲، کارشناس ارشد مهندسی معماری اسلامی دانشگاه بین المللی امام رضا (ع)

خلاصه مقاله:

ما در جهانی زندگی می کنیم که در آن، همه چیز در حال تغییر و محیط زیست آن حال تخریب است. رجوع به ارزشهای قابل تکرار معماری سنتی ایران به جهت تأثیر زیاد آن در پایداری معماریهای آن دوره اهمیت زیادی دارد. می توان گفت معماری پایداری نوعی از طراحی حکیمانه است که از حداکثر پتانسیلهای محیطی برای آسایش مصرف کنندگان بهره میبرد و ابزارها و راهکارهای هوشمندانه ای برای ایجاد شرایط مطلوب به کار می بندد. معماری سنتی ایران به عنوان جلوه ی کامل معماری پایدار حائز اهمیت است [1]. لذا از نظر پایداری معماری گذشته این دیار چه به واسطه نوع نگرش به انسان و محیط و چه از بابت راهکارها، زمینهارزشمندی برای کاوش می باشد. هدف از نوشتن این مقاله نگاهی تحقیقی و تطبیقی به معماری و شهرسازی سنتی ایران به عنوان جلوه گاه اصلی معماری پایدار و ساختمان سبز و بازشناسی راهکارهای علمی و عملی مستند از مقایسه این دو موضوع و بررسی نمونه موردی پروژه مسکونی کریستی واک ۱ استرالیا، شهر کوچک پایدار به راهکارها و ارایه چکلیست در طراحی علمی و عملی از گذشته تا به امروز بپردازیم. امید است با سیاست های تشویقی در شناسایی ساختمان های سبز موجود از گذشته تا حال، در آینده به راهکارهای علمی و اجرایی در ساخت و ساز ساختمان سبز و شهر پایدار و مطلوب برسیم.

کلمات کلیدی:

معماری سنتی، معماری پایدار، پروژه مسکونی کریستی واک، ساختمان سبز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/324543>

